

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Hansruedi Raimund

Strona pozwana: Michaela Aigner

Sentencja

- 1) Artykuł 99 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że wniesione przed sąd orzekający w sprawach unijnych znaków towarowych zgodnie z art. 96 lit. a) tego rozporządzenia powództwo w sprawie naruszenia nie może zostać oddalone z powodu istnienia bezwzględnej podstawy unieważnienia takiej jak ta przewidziana w art. 52 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia, jeżeli wcześniej nie zostanie uwzględnione przez ten sąd powództwo wzajemne o unieważnienie, wniesione przez pozwanego w postępowaniu z powództwa w sprawie naruszenia na podstawie art. 100 ust. 1 rzeczonego rozporządzenia i oparte na tej samej podstawie unieważnienia.
- 2) Przepisy rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by sąd orzekający w sprawach unijnych znaków towarowych mógł oddalić powództwo w sprawie naruszenia w rozumieniu art. 96 lit. a) tego rozporządzenia z powodu istnienia bezwzględnej podstawy unieważnienia, takiej jak ta przewidziana w art. 52 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia, mimo że orzeczenie w przedmiocie powództwa wzajemnego o unieważnienie, wniesionego zgodnie z art. 100 ust. 1 rzeczonego rozporządzenia i oparte na tej samej podstawie unieważnienia, nie stało się prawomocne.

(¹) Dz.U. C 402 z 31.10.2016.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia
w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – A/
Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-522/16) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Unia celna i Wspólna taryfa celna — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 —
Artykuł 201 ust. 3 akapit drugi i art. 221 ust. 3 i 4 — Rozporządzenie (EWG) nr 2777/75 —
Rozporządzenie (WE) nr 1484/95 — Dodatkowe należności celne przywozowe — Sztuczna konstrukcja
w celu uniknięcia dodatkowych opłat celnych — Nieprawidłowy charakter danych u podstaw zgłoszenia
celnego — Osoby mogące być pociągnięte do odpowiedzialności z tytułu należności celnych — Termin
przedawnienia]

(2017/C 424/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

- 1) W okolicznościach tego rodzaju jak w postępowaniu głównym art. 201 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. należy interpretować w ten sposób, że dokumenty, których przedstawienie jest wymagane na mocy art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustalającego dodatkowe należności celne przywozowe w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylającego rozporządzenie nr 163/67/EWG, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 684/1999 z dnia 29 marca 1999 r. stanowią dane wymagane do sporządzenia zgłoszenia celnego w rozumieniu tego przepisu.

- 2) Artykuł 201 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „dłużnika” z tytułu długu celnego w rozumieniu tego przepisu obejmuje osobę fizyczną, która miała ścisły i świadomy udział w koncepcji i sztucznym utworzeniu struktury transakcji handlowych, tego rodzaju jak w postępowaniu głównym, skutkujących zmniejszeniem kwoty prawnie wymaganych należności celnych przywózowych, chociaż sama nie przedstawiła nieprawidłowych danych służących za podstawę sporządzenia zgłoszenia celnego, gdy z okoliczności sprawy wynika, że osoba ta wiedziała lub, racjonalnie rzecz biorąc, powinna była wiedzieć, że transakcje objęte tą strukturą nie były dokonywane w ramach zwykłych transakcji handlowych, lecz wyłącznie w celu nadużycia korzyści przewidzianych w prawie Unii. Jest w tym względzie bez znaczenia okoliczność, że owa osoba wzięła udział w omawianym planowaniu i sztucznym tworzeniu owej struktury dopiero po uzyskaniu od rzeczoznawców z dziedziny prawa celnego zapewnienia o ich zgodności z prawem.
- 3) Artykuł 221 ust. 4 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach tego rodzaju jak w postępowaniu głównym fakt, że dług celny w przywozie powstał zgodnie z art. 201 ust. 1 tego kodeksu w związku z dopuszczeniem do swobodnego obrotu towarów podlegających należnościom przywózowym nie może sam w sobie prowadzić do wykluczenia możliwości powiadomienia dłużnika o kwocie należności celnych przywózowych wymaganych w związku z tymi towarami po wygaśnięciu terminu określonego w art. 221 ust. 3 owego rozporządzenia ze zmianami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 20.3.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg – Niemcy) – Lutz GmbH / Hauptzollamt Hannover

(Sprawa C-556/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Unia celna — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Pozycje taryfowe — Podpozycja 6212 20 00 (pasomajtki) — Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej — Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego]

(2017/C 424/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lutz GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hannover

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienioną rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że majtki charakteryzujące się ograniczoną elastycznością poziomą, które jednak nie zawierają nieelastycznych elementów wbudowanych w tym kierunku, mogą zostać zaszeregowane do podpozycji 6212 20 00 Nomenklatury scalonej, jeśli badanie wykaże, iż posiadają one znacznie ograniczoną elastyczność poziomą, w celu podtrzymywania ciała ludzkiego dla stworzenia efektu wyszczuplenia sylwetki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.